

ALS DE RUST WEERKEERT DAN IS ER... LIEFDE!

De inhoud van dit boek is fictie. (Plaats-) namen zijn gefingeerd, met m.u.v. de naam DJ Johan. Herkenning berust op toeval.

Colofon

©2011 Désirée Lageweg
www.desireelageweg.nl

Ontwerp omslag: Désirée Lageweg
Foto omslag: ©Roman Samborskyi | Shutterstock
ISBN 97890-8570-377-8

Uitgeverij Boekenbent
www.boekenbent.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur/uitgever.

Als de rust weerkeert dan is er... Liefde!

Désirée Lageweg

Van Désirée Lageweg verscheen ook:

WIJ HOREN MET ONZE OGEN!

Paperback ISBN 978-90-8570-949-7 / E-book ISBN 978-90-8570-9572

GROOTSE GOLVEN

Paperback ISBN 978-94-6203-122-7 / E-book ISBN 978-94-6203-136

Liefde is wat een mens nodig heeft.

MEI 2007

Het riet is nauwelijks zichtbaar als de watervogels slapen en de krekels sjirpen.

Michael Bubl  zingt luid Lost met zijn zwoele stem.

*'And I am there with you
And we'll get lost together...'*

Een gedaante strompelt langs het kanaal. Een kanaal dat aan de grote onafgewerkte tuinen ligt. Tuinen zonder privacy. De verschijning struikelt, kreunt, staat op en valt pardoes in het water.

De slapende watervogels schrikken op uit hun vredige slaap en het lijkt alsof de schim overeind komt. Maar het is slechts een laatste stuiptrekking.

In de verte is de zwoele stem nog steeds te horen. Enkele gasten zijn al naar huis gegaan. Grijs wolken pakken samen in de gitzwarte lucht en een halve maan laat zich zo nu en dan even zien.

Iemand staat geschokt te staren naar de vaargeul in het zachte maanlicht, met een zomerjas om de arm. Iemand die haar ogen nog niet zo goed kan vertrouwen, omdat ze een zonnebril moet dragen vanwege een laserbehandeling.

In paniek rent ze de straat op, terug naar het feest. 'Het lijkt alsof er een meisje in het kanaal ligt. En ze lijkt dood.'

EERDER

Het is al half mei, de wispelturige maand waarin de IJsheiligen of een hittegolf van dertig graden Celsius mogelijk is. De oplevering van de woningen in de wijk de Somerville werd uitgesteld vanwege het slechte weer. De openbare weg die nog niet af was, was voor een

gedeelte bedekt met speciale platen om te voorkomen dat men wegzakte. Kale tuinen en opritten zonder klinkers waren bedekt met stukken karton en oude resten vloerbedekking, die moesten dienen als looppaden.

Het weer klaart eindelijk op. De zachte avondzon komt tevoorschijn en een warme geelrode gloed gaat over de daken van de villa's, alsof er een spotlight op komt. Villa's die net zijn opgeleverd, eindelijk bewoond gaan worden. Morgen zal de doodse bouwplaats met modder veranderen in een chique levendige woonwijk, met mensen van verschillende leeftijden, natuurliefhebbers en bootjesmensen.

Een voor een komen de mensen naar de wijk. Het ziet zwart van de bestelbussen, vrachtwagens en personen die met dozen sjouwen. Personen die gordijnen ophangen en opmeten en mannen die op het laatste moment nog parketvloeren inspijkeren. Tegelzetters die de laatste loodjes leggen.

Bij een kop cappuccino zitten geluksvogels in hun nieuwe keuken op plastic tuinstoeltjes tussen de dozen bij te komen. Het heeft iets weg van kamperen.

Een paar bewoners zijn ijverig aan het zoeken naar al hun spullen en zoeken uit waar voorzieningen, zoals de dokter of de kapper, precies zitten.

Planten staan hier en daar op de vensterbanken en vrolijke vazen vol bloemen die de kale chaotische ruimtes opfleuren. Overal zijn slierten wenskaarten voor de ramen te zien met teksten als "Proficiat met de nieuwe woning". Snel iets te eten halen is lastig vanwege de drukte en dertig minuten wachten achter een vrachtwagen is geen pretje. De complete opstopping maakt dat het eten koud is bij thuiskomst. Dit sprookjesachtige natuurgebied ligt ver weg van alle drukte en de waanzin van de dag. Statige vrijstaande- en halfrijstaande villa's die speels zijn opgezet, zijn voorzien van zwarte kappen, muisgrijze

daken en zandgekleurde gevels. Tuinen verschillen in grootte. Enkele villa's staan stapsgewijs op de Elodiehof rondom een aantal kersverse miniboompjes. De Delmorelaan met de halfvrijstaande villa's, met tuinen en aanlegsteigers aan het kanaal - het open vaarwater - de droom voor iedere watersporter. Sommige villa's zijn zo geplaatst dat men uitkijkt op de weilanden met de smalle zijslotjes en de dieren. Het is een kindvriendelijke buurt met een speelveld. Aan beplanting ontbreekt het ook niet. De huisarts en de kapper zitten in de dorpskern, net zoals het grand café De Zwarte Zwaan en exclusieve boetiëks sieren het straatbeeld. Evenals de forse bloembakken met de fraaie laurierboompjes op het trottoir, waarvan de kinderkopjes glanzen. Het pleintje met de dakplatanen, de gezellige terrassen en de ophaalbruggen met smalle sloten zijn idyllisch. Er is een zwembad, jachthaven en een tennisbaan. En voor alle andere dingen kan men naar de stad, die slechts in twintig minuten te bereiken is. Er heerst een prettige rustige sfeer.

KIM

Subtiele verflucht dringt mijn neusgaten binnen, evenals de frisse geur van schoonmaakmiddel die best lekker ruikt. De geur van nieuwe dingen. De marmeren vloer glanst luxueus in het zachte schijnsel van de staande schemerlamp en de zwarte voile gordijnen hangen nu ook mooi recht. Drie grote stenen vazen zouden wel leuk in die hoek kunnen staan. Van de week maar eens even bij het tuincentrum gaan kijken als de kinderen naar school zijn.

Een vermoeid gevoel komt boven.

Ik loop naar de keuken om mijn handen te wassen. De keuken die is afgescheiden van het woongedeelte door middel van een grote boog. De fles Bordeaux die op het granieten

aanrechtblad staat is nog halfvol. 'Wil je nog een glas?' roep ik naar Roel, die in oude plunje op de gloednieuwe steenrode leren bank zit.

Roel ritselt met de reclamefolders, die op de wengéhouten salontafel liggen. 'Ja, lekker,' roept hij. Het leer van de nieuwe bank kraakt.

De kinderen zijn naar bed en alles in huis staat nu goed op zijn plek.

Verwonderd hef ik mijn glas. 'Op ons nieuwe leven!'

Dat Roel de tijd neemt om samen met mij een glaasje te drinken, in deze drukke boel. Meestal gaat hij direct door maar bed. Zo blijft er weinig tijd over om iets leuks te doen. De salon houdt me op de been, voor eenzaamheid is geen tijd. Als Roel er is, dan is het gezellig, samen met de kinderen. Roel is de laatste tijd gestrest, snauwt vaak van zich af. Heeft elke hardwerkende man dat niet op zijn tijd? Misschien is hij gewoon een beetje overwerkt.

Zijn golvende haar zit warrig. Weifelend streel ik zijn lokken. 'Is de afvoer in de badkamer al gemaakt. En de wc?' vraagt hij loom.

'Van de week komt de loodgieter die maken.'

Er gaat nogal eens wat mis tijdens de bouw. Ik dacht eerst, heel naïef, dat splinternieuwe dingen meteen naar behoren zouden werken. Als dat waar was zou dat een hoop vreemd volk over de vloer schelen, hoefde ik niet de hele dag thuis te gaan zitten wachten als er zo'n klusjesman kwam. Nooit wisten ze precies hoe laat ze kwamen. Tussen twaalf- en vijf uur zeiden ze dan.

Anelia is nog op Mallorca. Dat reisje had ze dik verdiend. Haar moeder, waar ze dag en nacht voor had gezorgd, is onlangs overleden. Het mantelzorgen zal zwaar zijn geweest.

